

Bespreking van de Wet natuurbescherming

Deel 19 – Over de jacht (deel 6) – de jachthouder

De vorige keer stonden we stil bij enkele verbodsbepalingen in de Wet natuurbescherming en in het Besluit natuurbescherming. Het ging o.a. over de schriftelijke toestemming van de jachthouder, het jagen met jachtvogels, het jagen met de eendekooi en andere verbodsbepalingen. Denk aan de Christelijke feestdagen. Dan mag er niet gejaagd worden. Er mag ook niet op zondagen gejaagd worden, niet op begraafplaatsen, niet vanuit een motorrijtuig, niet wanneer de grond met sneeuw bedekt is enz. enz. We werkten dat niet uit omdat we die verbodsbepalingen in eerdere afleveringen van Dier & Milieu uitgebreid behandelden.

Wie is gerechtigd tot de jacht?

De jachthouder en zijn gasten (en de jachtopzichter) mogen in het jachtveld beschermde dieren vangen en doden (en andere handelingen verrichten). De wetgever heeft de wildsoorten genoemd. De plichten van de jachthouder zijn beschreven, de middelen die voor de jacht zijn toegestaan zijn opgesomd, wat allemaal niet mag tijdens het jagen is bekend en de opening en sluiting van het jachtseizoen is geregeld. Het is te lezen in artikel 3.20 tot en met 3.22 Wet natuurbescherming en in het besluit en in de regeling. Toch is er nog een prangende vraag te stellen,

Wie is er nu gerechtigd tot het uitoefenen van de jacht in een veld?

die in de praktijk niet door iedere toezichthouder of opsporingsambtenaar kan worden beantwoord: Wie is er nu gerechtigd tot het uitoefenen van de jacht in een veld? Zult u onthouden dat dit er te allen tijde maar één is, de jachthouder? Niemand anders! Het is misschien goed om daar toch nog eens even kort naar te kijken, want de wetgever verlangt wel het een en ander van deze bevoorrechte persoon.¹

Rechten en plichten

Het blijft immers een (voor)recht om in het veld met een geweer te lopen en dieren te doden en toe te

eigenen. Hoe we ook over de jacht denken, dit is een onbetwist recht en toezichthouders en opsporingsambtenaren doen er goed aan om dat in gedachten te houden. Zoals een automobilist niet per definitie een verkeersovertreder is wanneer hij of zij deelneemt aan het verkeer, is een jager niet per definitie een 'legitieme stroper' wanneer hij of zij zich in het veld bevindt. Hij of zij maakt gebruik van een wettelijk recht waar heel wat voor moest worden gedaan om dat recht te verkrijgen. Het stoort mij geregeld dat mensen op ongenueanceerde wijze de jacht altijd maar in een kwaad daglicht plaatsen. Jagers die het structureel niet nauw nemen met het naleven van de regels dragen bij aan het negatieve imago van de jacht. Het is de taak van toezichthouders en opsporingsambtenaren om daar tegen op te treden. Wanneer wij nadenken over de jachthouder hebben we het over

Goed jachthouderschap brengt de verplichting mee om schade door wild in zijn of haar veld te voorkomen, voor zover dat door de jacht mogelijk is.

mensen (of rechtspersonen) die wettelijk gerechtigd zijn tot het uitoefenen van de jacht in een veld en die daarom ook de plicht hebben om op een goede wijze te zorgen voor het natuurbeheer in zijn of haar veld en voor een goede naam van de jacht. Dat laatste moet ook de jachthouder bedenken, dat hoort er ook bij! Goed jachthouderschap brengt de verplichting mee om schade door wild in zijn of haar veld te voorkomen, voor zover dat door

¹ Zie uitgebreider Dier & Milieu 2009/3 - 2010/4.

